

4. Tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal Sąjungos teisę nedraudžiama nerengiant konkurso suteikti viešosios paslaugos koncesijos dėl statinio, jeigu šis suteikimas atitinka skaidrumo principą, kurio laikymasis, nebūtinai apimantis pareigą skelbti konkursą, turi sudaryti galimybes įmonei, esančiai kitos valstybės narės nei ta, kurioje veikia suteikiančioji institucija, teritorijoje, susipažinti su reikiama informacija apie šią koncesiją prieš ją suteikiant, t. y. kad ši įmonė, jei pageidautų, turėtų galimybę išreikšti savo suinteresuotumą gauti šią koncesiją, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 295, 2012 9 29.

2013 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Jan Sneller prieš DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Byla C-442/12) (¹)

(Teisinių išlaidų draudimas — Direktyva 87/344/EEB — 4 straipsnio 1 dalis — Draudėjo laisvė pasirinkti advokatą — Bendrosiose sutarties sąlygose numatyta išlyga, pagal kurią teisinę pagalbą teismo procesuose ir administracinėse procedūrose teikia draudiko darbuotojai — Nepriklausomo teisės specialisto suteiktos teisinės pagalbos išlaidos, kurios atlyginamos tik kai, draudiko manymu, tvarkyti bylą būtina pavesti nepriklausomam specialistui)

(2014/C 9/18)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Jan Sneller

Atsakovė: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) — 1987 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvos 87/344/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su teisinių išlaidų draudimu, derinimo (OL L 185, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 187) 4 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Apdraustojo teisė laisvai pasirinkti advokatą

Rezoliucinė dalis

- 1987 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvos 87/344/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su teisinių išlaidų draudimu, derinimo 4 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama teisinių išlaidų draudikui, kuris savo draudimo sutartyse nustato, kad teisinę pagalbą paprastai teikia jo darbuotojai, taip pat numatyti, kad su teisine pagalba, kurią suteikė draudėjo laisvai pasirinktas advokatas arba atstovas, susijusios išlaidos gali būti atlyginamos tik tada, kai draudikas mano, kad tvarkyti bylą reikia patikėti nepriklausomam specialistui.
- Atsakymui į pirmąjį klausimą neturi įtakos tai, ar konkrečiame teismo procese arba administracinėje procedūroje teisinė pagalba pagal nacionalinę teisę yra privaloma.

(¹) OL C 9, 2013 1 12.

2013 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo (trečiosios kolegija) sprendimas byloje (Cour constitutionnelle (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) prieš Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Byla C-473/12) (¹)

(Asmens duomenų tvarkymas — Direktyva 95/46/EB — 10 ir 11 straipsniai — Pareiga informuoti — 13 straipsnio 1 dalies d ir g punktai — Išimtys — Išimčių taikymo sritis — Reglamentuojamos profesijos kontrolę užtikrinančios organizacijos užsakymą vykdantys privatūs detektyvai — Direktyva 2002/58/EB — 15 straipsnio 1 dalis)

(2014/C 9/19)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour constitutionnelle

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Institut professionnel des agents immobiliers (Nekilnojamojo turto agentų profesinis institutas, IPI)

Atsakovė: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

dalyvaujant: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA), Conseil des ministres

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Cour constitutionnelle* (Belgija) — 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 11 straipsnio 1 dalies, 13 straipsnio 1 dalies d ir g punktų bei ESS 6 straipsnio 3 dalies išaiškinimas — Išsamus suderinimas — Valstybės narės galimybė numatyti pareigos nedelsiant informuoti duomenų subjektą ribojimą ar išimtį — Šios pareigos išimties apimtis — Privačių detektyvų profesinės veiklos įtraukimas — Neigiamo atsakymo atveju: Direktyvos 95/46/EB 13 straipsnio suderinamumas su ESS 6 straipsnio 3 dalimi ir konkrečiai su lygybės bei nediskriminavimo principu.

Rezoliucinė dalis

1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 13 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad joje valstybėms narėms numatyta ne pareiga, bet galimybė perkelti į savo nacionalinę teisę vieną ar kelias iš šioje dalyje numatytų pareigos informuoti duomenų subjektus apie jų asmens duomenų tvarkymą išimčių.

Į Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalies d punkte numatytos išimties taikymo sritį patenka privataus detektyvo veikla, profesinės organizacijos pavedimu vykdoma tiriant reglamentuojamos profesijos, nagrinėjamo atveju nekilnojamojo turto agento, deontologijos pažeidimus.

(¹) OL C 26, 2013 1 26.

2013 m. lapkričio 14 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (*Landesgericht Feldkirch* (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Armin Maletic, Marianne Maletic prieš lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH*

(Byla C-478/12) (¹)

(Teismo jurisdikcija civilinėse ir komercinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — 16 straipsnio 1 dalis — Kelionės sutartis, sudaryta tarp vartotojo, gyvenančio vienoje valstybėje narėje, ir kelionių agentūros, įsteigtos kitoje valstybėje narėje — Kelionių agentūros pasitelktas paslaugų teikėjas, įsteigtas vartotojo gyvenamosios vietos valstybėje narėje — Vartotojo teisė gyvenamosios vietos teisme pareikšti ieškinį abiem įmonėms)

(2014/C 9/20)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesgericht Feldkirch

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: *Armin Maletic, Marianne Maletic*

Atsakovės: *lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Landesgericht Feldkirch* — 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 16 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Jurisdikcija, susijusi su vartojimo sutartimis — Vartotojo ir įmonės sutartis dėl kelionės paketo — Situacija, kai įmonė yra išsteigusi kitoje valstybėje narėje nei vartotojas ir minėtai sutarčiai įvykdyti pasitelkia įmonę, įsisteigusią vartotojo valstybėje narėje — Galima vartotojo teisė savo gyvenamosios vietos teisme pareikšti ieškinį šioms dviem įmonėms.

Rezoliucinė dalis

„Kitos sutarties šalies“ sąvoką, numatytą 2000 m. gruodžio 22 d. Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 16 straipsnio 1 dalyje, reikia aiškinti taip, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, ji taip pat reiškia operatoriaus, su kuriuo vartotojas sudarė sutartį ir kuris turi buveinę vartotojo gyvenamosios vietos valstybėje narėje, kontrahentą.

(¹) OL C 26, 2013 1 26.

2013 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesarbeitsgericht* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Tevfik Isbir prieš DB Services GmbH*

(Byla C-522/12) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvė teikti paslaugas — Darbuotojų komandiravimas — Direktyva 96/71/EB — Minimalus darbo užmokestis — Vienkartinės sumos ir išmokos, darbdavio ilgalaikiu laikotarpiu investuojamos darbuotojo vardu į taupomąjį indėlį)

(2014/C 9/21)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesarbeitsgericht